

Михайло Маслій

СТЕРЕО

33

**Улюблені пісні
XX сторіччя**

УКРАЇНО, ТИ МОЯ МОЛИТВА!

Харків
«ФОЛІО»
2019

*Білі каштани, світлі вогні,
Де б не бував я — любі мені.
Київські ночі, зустрічі в саду —
В серці, куди не піду.*

*Гори високі, синь Дніпрова,
Молодість наша вічно жива.
Київські ночі, зустрічі в саду —
В серці, куди не піду.*

*Ми покохались там, де дуби,
В київськiм небі два голуби.
Кружать, здіймають крильонька свої,
Наче ми в парі, в сім'ї.*

*Так воно стане, так воно є,
Білі каштани — щастя моє.
Київські ночі, зустрічі в саду —
В серці, куди не піду.*

У

« кожного твору є своя історія, своя, як би мовити, біографія, — заслужено визнавав композитор Платон Майборода. — Одного разу, розбираючи пошту, я натрапив на два листи, які схвилювали мене своєю співзвучністю моїм думкам. У них київські студенти просили написати пісню про рідне місто, про його чудову красу і, звичайно, про любов. Того ж дня я показав ці листи моєму другові Андрію Малишку. Ідея написати пісні про Київ захопила поета. Незабаром Андрій Самойлович дав текст майбутніх пісень. Перша з них звалася “Білі каштани”...»

Пісня створена 1953 року до гострої дотепної комедії Василя Минка «Не називаючи прізвищ», про вірш до якої дуже тепло висловився український письменник–гуморист Остап Вишня: «Прекрасний текст пісень написали до п`єси Андрій Малишко та Терень Масенко. Уже кияни наспівують на вулицях малишко–майбородівську пісню про білі каштани. Як ми колись парубкували, таких пісень не було. І сади були, і зустрічі в садах були. Ну, зустрінемося (а воно якраз тоді солдатувалося), та раптом «Соловей, соловей, пташечка, канарєчка злобно пайоть!» А тепер: «Білі каштани, синь Дніпрова, молодість мила вічно жива!» Це вам не “канарєчка злобно пайоть!”...»

У ті часи, коли працювали українські митці над своїм шедевром, про все можна було говорити лише алегорично, робили це сміливі відчайдухи, та й то не називаючи прізвищ. Саме так, «Не називаючи прізвищ», назвав Василь Минко свою найвідомішу комедію, яка принесла йому славу драматурга–сатирика, який говорив тоді: «Мені хочеться написати таку комедію, щоб носії скверни, виведені в ній, подали на мене до суду за образу». П`єса «Не називаючи прізвищ» здійснила певний переворот у розвитку тодішньої української драматургії. Письменник сміливо й переконливо зобразив суть героїв відверто негативних, показав ситуацію, навмисно загостривши соціальний конфлікт. Свого часу її поставили в ста сорока чотирьох театрах колишнього Союзу. Але якось у Новосибірську спектакль подивилася тодішній міністр культури Катерина Фурцева. Вона розпорядилася зняти п`єсу з репертуару всіх театрів. Святкуючи 1987–го свій 85–річний ювілей, Василь Петрович сумно скаржився на те, що ніхто так і не насмілювався скасувати це рішення й до його цікавої та самобутньої праці не звертаються. «Адже, — міркував письменник, — ще в 1950–ті роки моя п`єса закликала до зміни поглядів, закликала відмовитися від колишніх форм життя, покінчити з бюрократизмом і переродженням. Але бюрократичні сили стали на перешкоді цього й нині вони не відмовилися від своїх моральних і етичних позицій».

Вальсова стихія Андрія Малишка виявилася надзвичайно близькою творчому обдарованню його побратима Платона Майбороди. Її любимо не лише у «Білих каштанах», вона милує слух у «Колгоспному вальсі», «Київському вальсі», «Студентському вальсі», «Дніпровських хвилях»... Усі вишукані та незабутні, ностальгійно відомі не тільки в Україні, а й у багатьох державах світу, особливо там, де є великі українські громади: США, Канаді, Австралії, країнах Латинської Америки. Ці пісні нагадують українцям далекий рідний край, його багатовікові звичаї, традиції, природу і людей.

НАЙКРАЩЕ
* музика * вірші *

СТЕРЕО

1950-ті

33

Верховино, мати моя!

Вірш і музика Михайла Машкіна

УЛЮБЛЕНІ ПІСНІ ХХ СТОРІЧЧЯ

*У трембітоньку заграю, Заграю, загуду,
З своїм рідним, милим краєм Розмову поведу.
Верховино, мати моя, Вся краса чудова твоя,
Вся краса твоя чудова У мене на виду!
Дана, шіді, річка, дана, дана, (2)
Вся краса твоя чудова У мене на виду!
У мене на виду!*

*Стелиться туман над звором, Лягає на ґруні.
За горами далі гори Синіють вдалині.
А над ними хмари плинуть, Наче вівці в полонині,
Наче вівці в полонині Пасуться навесні.
Дана, шіді, річка, дана, дана, (2)
Наче вівці в полонині Пасуться навесні.
Пасуться навесні.*

*Хвилюється у долинах Пшениця золота.
Спів заводів в полонину До мене доліта.
Верховино, мій ти краю, Хто твої тепер пізнає,
Хто твої тепер пізнає І села, і міста?!
Дана, шіді, річка, дана, дана, (2)
Хто твої тепер пізнає І села, і міста?!
І села, і міста?!*

*Я сміюсь на повні груди, Радію, мов дитя.
Перетворюють в нас люди І край свій, і життя.
З високої полонини Бачу, рідна Верховино,
Бачу твоє, Верховино, Щасливе майбуття!
Дана, шіді, річка, дана, дана, (2)
Бачу твоє, Верховино, Щасливе майбуття!*

Н

ародний сільський композитор–аматор, уродженець Східної України, в'язень німецьких концтаборів, який дивом залишився живим, улюбленець свого краю і свого часу, вбивця і самовбивця, талант, життя якого сповнене протиріч, Михайло Машкін — є автором вірша і музики пісні «Верховино, мати моя!», яка від часу написання, з далеких 1950–х і донині, є гімном закарпатської землі. Правда, досі тривають суперечки щодо авторства незабутнього закарпатського шлягера. Існує й інша версія народження пісні «Верховино, мати моя!» Її першоавторство приписують Івану Гриньку, який мав прізвисько Батринчин і жив у селі Задньому, що над річкою Боржавою. Іван, окрім того, що вів чудернацький спосіб життя, був страшний на вроду — істинний русинський Квазімодо. Єдиним заняттям неосвіченого селянина було випасання корів неподалік гори Клобук (кажуть, що навіть виганяв серед зими, і худобина знаходила для себе пашу). Щоразу, випасаючи худобу, виспівував коломийки та різні закарпатські співанки, яких знав силу–силенну. Чутки про старого заповзятого закарпатського співака Батринчина дійшли й до Михайла Машкіна (до речі, його в ті часи називали не інакше, як «прийшляк»). У 1950–и роках Машкін зачастив у село Задне. Одного разу «прийшляк» поставив пляшку горілки на стіл і після декількох чарок промовив: «Ану, що ви там, Іване Батьковичу, можете». «Што можу, вто можу, айбо аццякоє–м годен», — спокійно відповів Іван. І заспівав співанку, зовсім невідому Машкіну: У трумбету я задуву, задуву, загуду, Уд Клобука до Бужоры из дівочков піду. Вирьховино, мамо моя, файнота ушытка твоя, Файнота ушытка твоя у тебе на виду ...

«Мелодія чудова, а от слова нікудишні», — сказав тоді після почутого Машкін. «Чоловіче, чоловіче, — після довгого мовчання зірвався Батринчин, — ты ни годен тото чути й розуміти, бо ты «прийшляк». А наша Боржава, мій Клобук та й тота далека Бужора, на котрів я ши нігда ни був, а й, годно, ош уже й ни буду, співавуть лем аццяков новтов, лем аццякыма словами. Я тото білше чуву, гикой годен им загугнати. Боже! Боже! Кілко ты нам, нидостойным, даровав красы у новтах а в фарбованых словах!»

Машкін ще не раз приходив під Клобук до Батринчина. Мав із собою баян і папірець, на який щоразу щось записував. Згодом народився не діалектний закарпатський, а літературний варіант пісні «Верховино, мати моя!» Коли повсюдно зазвучала нова пісня Михайла Машкіна, хтось з односельців сповістив про це Батринчину. Мовляв, «прийшляк» за його співанку отримує великі гроші, але всі пропиває. На що старий відповів: «Гий Мішу, ты, Мішу! Туйкы, из вирьха самого Клобука, ни раз я чув голос Божый. Та знаєш, што–м ся з того Божого голосу дізнав? Ни знаш, та ти повім — найменшоє покараня, якеє годен дістати атакьш злодій, тото, ниборе, смирть. Ты типир вповів, а я чуву Божым духом, ош тот Машкін ни свойыв смертив умре, — завіситься. Но, пак, увидиш!» У січні 1970–го не стало Івана Гринька на прізвисько Батринчин. Не дуже довго пожив й Михайло Машкін. 13 листопада 1971 року, як і передбачав старий, він повісився. Істина назавжди відійшла разом з обома. А як було насправді, тепер можемо лише здогадуватися.

Можливо, варто визнати спільне авторство закарпатського гімну, адже варіант Батринчина був першоосновою з місцевим діалектом, а Машкіна — літературний. Можливо, те, що співав старий Машкіну, було народжене народом і співалося роками. Хтозна...

*Який тихий вечір нині наближається,
Лиш Боржава на бистрині не вгавається,
То пташки ті до безтями десь між вітами
Розсипаються піснями, наче квітами.*

Приспів:

*Дана, дана, дана, дай, дана, дай...
Розквітай наш рідний край.*

*А внизу красуня-річка заіскрилася,
Мов би сонця світла стрічка там розлилася...
Чередник корів із гаю до села веде,
І в трембіту свою грає, аж луна іде.*

Приспів.

*Вітер ніжно по обличчю ледь лоскочеться,
Про красу співають величну серцю хочеться,
Впали тіні у долину — вечоріється...
Як чудово в цю хвилину з любим мріється!*

Приспів.

Ч

и то від вина, чи від краси навколишнього світу співати на Іршавщині починають раніше, ніж говорити. Співають усі й всюди: йдучи на роботу чи додому, їдучи в далеку дорогу чи працюючи в саду, на городі. Свого часу великі села мали по десять хорів: від дитячих до сформованих на підприємствах та в установах із робітників та службовців. Відразу після Другої світової війни, 1945 року, Михайло Машкін приїхав на Закарпаття. Працював методистом Великоберезнянського районного Будинку культури. А 1954 року сім'я Машкіних переїхала в село Довге, що в Іршавському районі. На будинку №74 вулиці Перемоги кожний перехожий бачить тепер меморіальну дошку, автором якої є уродженець Довгого художник Юрій Лелітка. У цій оселі народжувалися чудові слова, прекрасні мелодії. Звідси полетіли у світ «Верховино, мати моя!», «Вечір над Боржавою», «Понад плаєм, плаєм»...

Михайло Машкін працював художнім керівником хору «Боржава» Довжанського ДОКу Кушницького лісокомбінату від дня приходу в село і до останнього дня свого короткого, але надзвичайно яскравого і насиченого життя. Хор «Боржава» разом із його керівником пройшов шлях від ансамблю сільської самодіяльності до вершин слави. Популярність Михайла Машкіна була надзвичайно великою і гучною. Його пісні ставали шлягерами, їх співали усі, по кілька разів на день передавали по радіо. Його мелодії впізнавали словаки, німці, росіяни. Його портрети з'являлися на обкладинках журналів, статті про нього друкували на сторінках газет. У всіх опублікованих матеріалах тих часів незмінно йдеться про простоту, щирість, відкритість визначного композитора. На його творчості вирости всі відомі в області колективи. Навіть професійний Закарпатський заслужений народний хор виглядав би без його пісень блідо. Михайло Машкін був активним творцем. Його цікавило все, що відбувалося в житті краю, з яким він так зріднився.

«Я знав Михайла Машкіна ще з середини 1960-х років, — каже популярний естрадний співак, уродженець і гордість Закарпатського краю Іван Попович. — Якраз готувався до вступу в Хустське культосвітнє училище. Один з друзів запросив мене у район, в Іршаву, на фестиваль художньої самодіяльності. Ось там уперше з відкритим ротом слухав сільський хор «Боржава», яким керував легендарний Машкін. Коли почали співати знамениту пісню «Вечір над Боржавою», неначе мурашки пробігли по тілу: Який тихий вечір нині наближається, Лиш Боржава на бистрині не вгавається... Я чувся на сьомому небі. Ось де рівень, самодіяльність, а професіоналізм — на найвищому звучанні струни! Мені не лише захотілося познайомитися з Михайлом Машкіним, а й навіть напросився до нього додому. Поїхав у село Довге, яке від мого Осія розташоване через гору. Композитор і диригент показав мені свої роботи, нові пісні. Я «балдів» від почутого з уст самого Машкіна! Правда, лише згодом узнав, які важкі випробування були на його життєвому шляху. Від бузувірських поневірянь концтабору він не міг відійти, час від часу горе вгамовував оковитою... Дехто засуджував його, дехто співчував і розумів, що це велика біда. Коли я вже навчався у Хусті й тодішнім автобусом—«черевиком» (як його в народі називали) повертався з навчання в рідне село, то, проїжджаючи Довге, розповідав, яка велика людина живе у ньому».

ЗМІСТ

Передмова Ігоря Поклада та Юрія Рибчинського	3
--	---

1950–ті

Білі каштани. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	6
Верховино, мати моя! Вірш і музика Михайла Машкіна	8
Вечір над Боржавою. Вірш і музика Михайла Машкіна	10
Вівці, мої вівці. Вірш і мелодія Михайла Гринишина	12
Київський вальс. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	14
Марічка. Вірш Михайла Ткача. Музика Степана Сабадаша	16
Ми підем, де трави похилі. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	18
Ой ти, дівчино, з горіха зерна. Вірш Івана Франка. Музика Анатолія Кос–Анатольського	20
Пісня про рушник. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	22

1960–ті

А льон цвіте. Вірш Василя Юхимовича. Музика Івана Сльоти	24
Білі лебеді. Вірш Михайла Ткача. Музика Олександра Білаша	26
Білий сніг на зеленому листі. Вірш Михайла Ткача. Музика Олександра Білаша	28
В наше місто приходять весна. Вірш Миколи Сомы. Музика Оскара Сандлера	30
Відлуння твоїх кроків. Вірш Володимира Вознюка. Музика Володимира Івасюка	32
Виростеш ти, сину. Вірш Василя Симоненка. Музика Анатолія Пашкевича	34
Вогник. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	36
Впали роси на покоси. Вірш Дмитра Павличка. Музика Олександра Білаша	38
Гуси–лебеді. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Богдана Янівського	40
Два кольори. Вірш Дмитра Павличка. Музика Олександра Білаша	42
Задивляюсь у твої зіниці. Вірш Василя Симоненка. Музика невід. автора	44
Залишені квіти. Вірш Володимира Івасюка. Мелодія Валерія Громцева	46
Зоряна ніч. Вірш і музика Анатолія Кос–Анатольського	48
Канни зів'яли. Вірш Федора Піговича. Музика Руслана Іщука	50
Квіти ромена. Вірш Бориса Демкова. Музика Владислава Толмачова	52
Києве мій! Вірш Дмитра Луценка. Музика Ігоря Шамо	54
Коли заснули сині гори. Вірш і музика Анатолія Кос–Анатольського	56
Кохана. Вірш Ігоря Бараха. Музика Ігоря Поклада	58
Кохання моє. Вірш Валентини Малишко. Музика Бориса Буєвського	60
Кришталеві чаші. Вірш Вадима Крищенка. Музика Віктора Лісовола	62
Летять, ніби чайки. Вірш Лади Рєви. Музика Юдіф Рожавської	64
Любисток. Вірш Степана Пушика. Музика Олександра Білаша	66
На долині туман. Вірш Василя Діденка. Музика Бориса Буєвського	68
На трамвайній зупинці. Вірш Ростислава Братуня. Музика Анатолія Кос–Анатольського	70

Над морем. Вірш Дмитра Павличка. Музика Володимира Івасюка	72
Намалой мені ніч. Вірш Миколи Петренка. Музика Мирослава Скорика.	74
Не топчть конвалій. Вірш Ростислава Братуня. Музика Мирослава Скорика	76
Незрівнянний світ краси. Вірш Анатолія Фартушняка. Музика Левка Дутковського .	78
Неспокій. Вірш Дмитра Луценка. Музика Володимира Верменича.	80
Ображайся на мене, як хочеш. Вірш Василя Симоненка. Музика Юрія Гуляєва	82
Очі волошкові. Вірш Анатолія Драгомирецького. Музика Степана Сабадаша	84
Очі на піску. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	86
Пісня про вчительку. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди	88
Плаче захмарене небо. Вірш Олександра Димиденка. Музика Ярослава Вишиваного. .	90
Сину, качки летять. Вірш Михайла Ткача. Музика Олександра Білаша	92
Сніжинки падають. Вірш Анатолія Фартушняка. Музика Левка Дутковського.	94
Спогад. Поїзд у Варшаву. Вірш Ліни Костенко. Музика Володимира Верменича.	98
Степом, степом. Вірш Івана Негоди. Музика Анатолія Пашкевича	98
Три поради. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Шамо	100
Троянди на пероні. Вірш Олександра Богачука. Музика Анатолія Горчинського	102
Чайкою в небі любов моя літає. Вірш Дмитра Павличка. Музика Олександра Білаша . . .	104
Червона троянда. Вірш Леоніда Татаренка. Музика Анатолія Горчинського	106
Черемшина. Вірш Миколи Юрійчука. Музика Василя Михайлюка	108
Чорнобривці. Вірш Миколи Сингаївського. Музика Володимира Верменича	110
Я піду в далекі гори. Вірш і музика Володимира Івасюка.	112
Явір і яворина. Вірш Дмитра Павличка. Музика Олександра Білаша	114
Ясени. Вірш Михайла Ткача. Музика Олександра Білаша	116

1970–ті

А ми удвох. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Олександра Зуєва.	118
Балада про дві скрипки. Вірш Василя Марсюка. Музика Володимира Івасюка.	120
Балада про мальви. Вірш Богдана Гури. Музика Володимира Івасюка	122
Ватровий дим. Вірш Ігоря Калинця. Музика Михайла Мануляка.	124
Веснянка. Вірш Анатолія Навроцького. Музика Віталія Філіпенка	126
Верба. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Едуарда Ханка	128
Вишнева сопілка. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Олексія Екімяна	130
Вишиванка. Вірш Ростислава Братуня. Музика Михайла Мануляка	132
Водограй. Вірш і музика Володимира Івасюка.	134
Дикі гуси. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада.	136
Забудь печаль. Вірш Тамари Севернюк. Музика Леоніда Затуловського	138
Запитай у серця. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Олексія Семенова	140
Запроси мене у сни свої. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Володимира Івасюка . .	142
Зелен-клен. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	144
Золотоволоска. Вірш Анатолія Драгомирецького. Музика Володимира Івасюка . .	146
Кленовий вогонь. Вірш Мирослава Воньо і Юрія Рибчинського. Музика Володимира Івасюка.	148
Клич мене. Вірш Олександра Вратарьова. Музика Бориса Монастирського	150

Котики вербові. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Злотника	152
Кохай мене. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Володимира Ярцева	154
Кохати час. Вірш Олександра Вратарьова. Музика Олексія Семенова.	156
Край, мій рідний край. Вірш і музика Миколи Мозгового	158
Лиш раз цвіте любов. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Володимира Івасюка	160
Літо пізніх жоржин. Вірш Ростислава Братуня. Музика Володимира Івасюка	162
Любиш чи не любиш. Вірш Ігоря Бараха. Музика Олексія Екімяна	164
Маки для сина. Вірш Тамари Севернюк. Музика Павла Дворського.	166
Маки червоні. Вірш Віктора Герасимова. Музика Олександра Злотника	168
Мамо, вечір догоря. Вірш Бориса Олійника. Музика Ігоря Поклада	170
Мелодія. Вірш Бориса Олійника. Музика Олександра Білаша	172
Моя стежина. Вірш Андрія Малишка. Музика Платона Майбороди.	174
Наречена. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	176
Не забудь. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Богдана Янівського.	178
Нестримна течія. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Володимира Івасюка.	180
Ніченька—циганка. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олексія Семенова	182
О панно Інно. Вірш Павла Тичини. Музика Віктора Морозова.	184
Ой, смереко. Вірш і музика Любомира Якима	186
Ой ти, ніченько. Вірш Дмитра Луценка. Музика Анатолія Пашкевича.	188
Осіннє золото. Вірш Дмитра Луценка. Музика Ігоря Шамо	190
Осіннє небо. Вірш Григорія Чубая. Музика Михайла Мануляка	192
Пісня буде поміж нас. Вірш і музика Володимира Івасюка	194
Пісня Волині. Вірш Дмитра Луценка. Музика Анатолія Пашкевича.	196
Пісня на добро. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Івана Карабиця	198
Пісня про матір. Вірш Степана Пушика. Музика Василя Іжака	200
Пісня про тебе. Вірш Ростислава Братуня. Музика Володимира Івасюка	202
Подих рідної землі. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Злотника.	204
Приворожила. Вірш Ігоря Бараха. Музика Юрія Гуляєва	206
Пробач нам, мамо. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Зуєва.	208
Сизокрилий птах. Український вірш Романа Кудлика. Музика Детто Маріано.	210
Сонячний дощ. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Олексія Екімяна.	212
Спасибі Вам, мамо. Вірш Дмитра Луценка. Музика Олексія Екімяна	214
Срібне коло. Вірш і музика Ігоря Хоми.	216
Стожари. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Павла Дворського	218
Тече вода. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	220
Ти забудь ці слова. Вірш Миколи Петренка. Музика Мирослава Скорика	222
Ти, земле моя. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Олександра Осадчого	224
Тиха вода. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	226
Тиша навкруги. Вірш і музика Олександра Богачука	228
Три трембіти. Вірш Олександра Вратарьова. Музика Мирослава Скорика	230
У долі своя весна. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Володимира Івасюка	232
У Карпатах ходить осінь. Вірш Анатолія Фартушняка. Музика Левка Дутковського. . .	234
Хата моя, біла хата. Вірш Дмитра Луценка. Музика Анатолія Пашкевича	236

Чарівна бойківчанка. Вірш Мирослава Воньо. Музика Олексія Сердюка	238
Чарівна скрипка. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	240
Чарівне танго. Вірш Тамари Севернюк. Музика Леоніда Затуловського	242
Чаклунка синіх гір. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Івана Голяка	244
Чебреці. Вірш Дмитра Луценка. Музика Володимира Івасюка	246
Червона рута. Вірш і музика Володимира Івасюка	248
Черешневий гай. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Левка Дутковського	250
Чого квіти не в'януть? Вірш Іллі Бердника. Музика Олександра Зуєва	252
Шлях до Тараса. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Олександра Осадчого	254
Шовкова косиця. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Івана Голяка	256
Я — твоє крило. Вірш Романа Кудлика. Музика Володимира Івасюка	258
Я ще не все тобі сказав. Вірш Степана Пушика. Музика Володимира Івасюка	260
Як я люблю тебе. Вірш Дмитра Луценка. Музика Ігоря Поклада	262
Якщо поруч ти. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Зуєва	264

1980–ті

Батько і мати. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Злотника	266
Берегиня. Вірш Віктора Герасимова. Музика Анатолія Пашенка	268
Білі нарциси. Вірш Вадима Крищенка. Музика Геннадія Татарченка	270
Весільний марш. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Ігоря Білозіра	272
Веснянка. Вірш Андрія Демиденка. Музика Миколи Мозгового	274
Відпливають білі кораблі. Вірш Ростислава Братуня. Музика Павла Дворського	276
Гай, зелений гай. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Олександра Злотника	278
Джерело. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Ігоря Білозіра	280
Душі криниця. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Морозова	282
Забута мелодія. Вірш Ростислава Братуня. Музика Віктора Камінського	284
Заметіль. Вірш Неоніли Стефурак. Музика Остапа Гавриша	286
Зачаровані слова. Вірш Віктора Герасимова. Музика Миколи Мозгового	288
Звучи, рідна мово. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олексія Семенова	290
Знов я у гори їду. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Миколи Мозгового	292
І люблю, і сміюсь, і печалюсь. Вірш Андрія Демиденка. Музика Вадима Ільїна	294
Історія. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Віктора Камінського	296
Калино, калино. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Віктора Камінського	298
Кленова балада. Вірш і музика Анатолія Матвійчука	300
Козак гуляє. Вірш Степана Пушика. Музика Миколи Литвина	302
Козацька пісня. Вірш Вадима Крищенка. Музика Геннадія Татарченка	304
Колодязний журавель. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Вадима Ільїна	306
Кольори кохання. Вірш Володимира Кудрявцева. Музика Євгена Мартинова	308
Коханий. Вірш Петра Запотічного. Музика Ігоря Білозіра	310
Мадонно Вкраїно. Вірш Андрія Демиденка. Музика Івана Карабиця	312
Мамина вишня. Вірш Дмитра Луценка. Музика Анатолія Пашкевича	314
Ми — українці. Вірш Анатолія Матвійчука. Музика Ігоря Корнілевича	316
Минає день, минає ніч. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Миколи Мозгового	318

Місячна дорога. Вірш Миколи Бакая. Музика Павла Дворського	320
Місячне колесо. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Морозова	322
Море вечорове. Український вірш Тамари Севернюк. Музика з репертуару Хуліо Іглесіаса	324
Музико моя. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Перчука	326
На Україну повернись. Вірш Степана Галябарди. Музика Остапа Гавриша	328
Ніби вчора. Вірш Петра Запотічного. Музика Ігоря Білозіра	330
Новорічна. Вірш Максима Міщенко. Музика Ігоря Білозіра	332
О, не взискуй гіркого меду слави. Вірш Ліни Костенко. Музика Віктора Морозова .	334
Облітає півонія. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Олександра Кушнарьова	336
Одинокий вожак. Вірш Вадима Крищенка. Музика Геннадія Татарченка	338
Оркестр природи. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Злотника	340
Пам'яті Володимира Івасюка. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Геннадія Татарченка	342
Перший сніг. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Ігоря Білозіра	344
Пісня про пісню. Вірш і музика Тараса Петриненка	346
Пшеничне перевесло. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Ігоря Білозіра	348
Родина. Вірш Вадима Крищенка. Музика Олександра Злотника	350
Світку мій високий. Вірш Вадима Крищенка. Музика Геннадія Татарченка	352
Світлиця. Вірш Богдана Стельмаха. Музика Ігоря Білозіра	354
Серце скрипки. Вірш Олександра Богачука. Музика Ігоря Перчука	356
Скажи мені. Вірш Вадима Крищенка. Музика Віктора Камінського	358
Скажу вам дочки і сини. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Морозова . .	360
Скрипка грає. Вірш Юрія Рибчинського. Музика Ігоря Поклада	362
Смерекова хата. Вірш Миколи Бакая. Музика Павла Дворського	364
Танго нежданої любові. Вірш Ростислава Братуня. Музика Віктора Камінського . .	366
Ти знаєш, що ти людина? Вірш Василя Симоненка. Музика Віктора Морозова	368
Тополинний край. Вірш Вадима Крищенка. Музика Івана Поповича	370
Україно. Вірш і музика Тараса Петриненка	372
Україночка. Вірш Андрія Демиденка. Музика Геннадія Татарченка	374
Український лев. Вірш Василя Симоненка. Музика Віктора Морозова	376
Усміхнися мені. Вірш Вадима Крищенка. Музика Володимира Шабашевича	378
Хай щастить. Вірш Вадима Крищенка. Музика Ігоря Поклада	380
Червона калино, чого в лузі гнешся? Вірш Івана Франка. Музика Богдана Янівського	382
Чуєш, мамо. Вірш Михайла Ткача. Музика Олександра Злотника	384
Чумацький шлях. Вірш Анатолія Матвійчука. Музика Ігоря Корнілевича	386
Я дивлюсь на вас, мамо. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Морозова . .	388
Як ішли літа наші на ярмарок. Вірш Андрія Демиденка. Музика Олександра Морозова	390
Якщо любиш, кохай. Вірш Михайла Ткача. Музика Левка Дутковського	392

Подяка:

Артюшенко Олені, Бараху Ігореві, Бердник Тетяні, Білаш Олесі, Богачук Неонілі, Богуцькому Олександрові, Братунь–Колесниченко Наталії, Верменич Тетяні, Вознюку Володимирові, Воньо Мирославові, Вратарьову Олександрові, Вратарьовій Ірині, Гавришу Остапові, Галябарді Степанові, Герасимову Вікторові, Гершензону Дмитрові, Горбатюку Мирославові, Горчинській–Гак Ліні, Гринишину Михайлові, Громцеву Валерію, Гурі Богданові, Д'Авіньйон Тетяні, Дворському Павлові, Демиденку Андрієві, Демкурі Ірині, Демкурі Тарасові, Драгомирецькому Ярославу, Дубасу Володимирові, Дутковському Левкові, Екімяну Михайлові, Запотічному Петрові, Затуловському Леонідові, Зінкевичу Василю, Злотнику Олександрові, Зозулі Наталі, Івасюк Оксані, Івасюк Галині, Ільїну Вадимові, Іщуку Русланові, Калинцю Ігореві, Камінському Вікторові, Коваленку Євгенові, Кондратюк Олені, Кос–Опришко Надії, Костенко Ліні, Коту Володимирові, Крисі Любомирові, Крищенку Вадимові, Кудлику Романові, Кушнарьову Костянтиніві, Литвину Миколі, Литвину Петрові, Логовій Олені, Луценко Тамарі, Мануляку Михайлові, Марсюку Василеві, Матвійчуку Анатолієві, Мацові Михайлові, Міщенку Максимові, Мозговій Олені, Мозговій Віолетті, Мороз Наталії, Морозову Вікторіві, Морозову Олександрові, Навроцькому Анатолієві, Олійнику Борисові, Павличку Дмитрові, Пашкевич Оксані, Пащенко Єлизарові, Перчуку Ігореві, Петренку Миколі, Петриненку Тарасові, Пилипцю Іларіонові, Поклад Світлані, Покладу Ігореві, Прохоровій Леонілі, Пушику Степанові, Ратушняк Галині, Ратушняку Михайлові, Рибчинській Олександрі, Рибчинському Юрієві, Севернюк Тамарі, Семеновій Анні, Сердюку Олексієві, Синерубу Володимирові, Синерубу Остапові, Скоріку Мирославові, Стельмаху Богданові, Стефурак Неонілі, Табачнику Янові, Телешман Світлані, Фартушняку Анатолієві, Фігурській Аллі, Філіпенку Віталієві, Ханку Едуардові, Цимбалюку Михайлові, Чубаю Тарасові, Шабашевичу Володимирові, Шкроботу Володимирові, Ярцеву Володимирові.

Особлива подяка і шана телевізійному каналові «Еспресо»,
Миколі Княжицькому, Ларисі Княжицькій (за допомогу і сприяння у написанні);
Олександрові Красовицькому (за ідею та втілення).

Михайло Маслій
Улюблені пісні XX сторіччя

Літературний редактор Оксана Івасюк.
Обкладинка і дизайн — Михайло Москаль.
Комп'ютерна верстка — Михайло Маслій.

У книзі використано фотографії Тані Д'Авіньйон, Володимира Дубаса,
Романа Барана, Фелікса Розенштейна, з архівів героїв видання та архіву
Михайла Маслія.

Подяка кожному фотомитцеві, авторство робіт яких не вдалося встановити.